fahs

NUMMER 1 FEBRUAR 2008 22. ÅRGANG

Hollandske Mølle var i mange år (1800-1965) Helsingørs vartegn. Desværre var der ikke ønske om at bevare den sidste af Helsingørs mange møller, så i 1965 blev den nedrevet

et blad fra

Frederiksborg Amts Historiske Samfund

Kære medlemmer.
Mandag den 28. januar var mere end 50 medlemmer samlet til en rigtig god Gribskov-aften med seniorforsker Flemming Rune som foredragsholder. Han er spændende at høre på og han ved utrolig meget om Gribskov. Foredraget var illustreret med nogle smulle fotografier fra skoven. Jeg sad og ærgrede mig over, at jeg ikke er så kendt i Gribskov.

Men det bliver der selvfølgelig lejlighed til at råde bod på, når Flemming Runes to bøger om Gribskov udkommer til efteråret. Som det vist snart er medlemmerne bekendt, udsendes bøgerne samtidigt som Frederiksborg Amts Historiske Samfunds årbøger for 2008 og 2009. Bøgerne bliver lige så fine som "Esrum Kanal" og med utallige meget illustrative kort. Både Flemming Rune og hans forlægger (Niels Richter-Friis) har, så vidt jeg forstod, planlagt at nogle af kortene bliver vedlagt i en plastiklomme, lige til at tage med ud i skoven.

Forudsætningen for at modtage de to bøger er selvfølgelig, at man har betalt sit kontingent ved hjælp af vedlagte girokort. I 2009 modtager man et næsten tilsvarende girokort, men ingen årbog, da den allerede vil være modtaget i 2008.

På generalforsamlingen den 13. marts vil bestyrelsen foreslå en kontingentstigning fra 2009 på 25 kr., således at et personligt medlemsskab vil koste 200 kr. og et medlemsskab for firmaer og institutioner 250 kr. Forslaget skyldes primært, at det koster en del at trykke bøger, specielt når vi skal have hjælp med lay-out, og at portoen er steget her fra den 1/1 2008. Bestyrelsen vil fortsat gerne have mulighed for at udsende FAHS bladet fire gange om året.

Vi tror at bøgerne om Gribskov bliver en succes, og at I vil fortsætte medlemsskabet både i 2008 og 2009 og i det hele taget i årene fremover. Vi ses til generalforsamlingen.
På bestyrelsens vegne
Eva Stennicke

fahs

FAHS er medlemsblad for Frederiksborg Amts Historiske Samfund og udkommer fire gange om året; i februar, april, august og november.
Artikler til bladet sendes til:
Frederiksborg Amts Historiske Samfund
v/ Eva Stennicke c/o Helsingør Kommunes Biblioteker,
Marienlyst Alle 4, 3000 Helsingør.
Telefon: 4928 3622, fax: 4928 3627
E-mail: eva.stennicke@mail.dk
Indmeldelse, spørgsmål omkring medlemskab og lign.:
Eva Stennicke - se e-mail, tlf. nr. og adresse ovenfor.
Hjemmeside og adgang til årbogsregister: www.fahs.dk

Redaktion
Bibliotekar
Eva Stennicke
(ansvarshavende red.)
Layout, sats og tilrettelæggelse:
Eva Stennicke

Tryk: FOA

Kongevejen mellem Hørsholm og Helsingør

af lokalhistoriker Kjeld Damgaard

I tidens løb er der skrevet adskillige bøger og artikler om Strandvejen mellem København og Helsingør. Men stort set intet om den vej, der i omkring 200 år var den væsentligste trafikvej til og fra Helsingør.

Denne artikel fortæller om store og små bemærkelsesværdige ejendomme langs strækningen mellem Hørsholm og Helsingør – en strækning, der for størstedelens vedkommende blev anlagt i årene 1779-93.

Da planen om vejen blev fremlagt i 1770'erne var det meningen, at vejen dels skulle gøre det muligt "at undgaa den besværlige Sandvej langs Søkysten" (Strandvejen), dels skulle den afløse den gamle slet vedligeholdte Kongevej, der gik i et slynget forløb mellem de to byer. Derudover skulle den supplere Kongevejsstrækningen fra Vibenshus via Rudersdal til Hørsholm og strækningen fra Hørsholm til Fredensborg – anlagt i perioden 1764-75. Om selve den nye vejs projektering og anlæg henvises til Topsøe-Jensens publikation fra 1965: "Kongevejen".

Hørsholm

Vor "rejse" starter sydligst i det gamle Frederiksborg Amt, nemlig ved det for længst forsvundne Hørsholm Slot skønt strækningen fra Hørsholm Slot til Brønsholm jo egentlig er en del af Kongevejen mellem Hørsholm og Fredensborg.

Hørsholm Slots historie og endeligt turde være de fleste af nærværende blads læsere bekendt – derimod er det måske mindre kendt at vejforløbet oprindeligt ikke var den nuværende Usserød Kongevej, men derimod Hovedgaden fra den nuværende Rungstedvej til den nuværende Ørbæksvej. Hovedgaden, der nu er gågade blev i slutningen af 1950'erne forlagt således, at vejen fik en ret linie fra Ridebanen til Usserød. Den store lyserøde bygning man ser på hjørnet af Rungstedvej er Hørsholms gamle rådhus – taget i brug i 1918. Og desværre gælder det, at mange huse langs Hovedgaden er nye. 1960'erne var hårde ved det gamle Hørsholm – mange bygninger måtte vige for vejudvidelser eller nye bygninger. Og de bygninger der er tilbage, er som oftest stærkt ombyggede. Man kan dog stadig fornemme fabrikspræget på Hovedgaden nr. 45 – den sidste ejendom på venstre side inden man når det nuværende bibliotek.

Her lå Hørsholm Klædefabrik – grundlagt i 1842 – og med bygninger, der strakte sig helt bagud til Kammerraadensvej. Kun huset i Hovedgaden står tilbage – resten er nedrevet, og på arealet ligger nu Trommen m.v. Op imod 200 mennesker var beskæftiget på klædefabrikken med fremstilling af klædevarer til både damer og herrer. Fabrikken satte også på anden måde sit præg på egnen. Man lod bygge et stort antal boliger til de ansatte arbejdere. Flere af disse gamle arbejderboliger kan endnu ses langs Usserød Kongevej, men er efter fabrikkens lukning i 1976 solgt til private.

Usserød

Når man i dag kører ad Usserød Kongevej forbi Hørsholm Midtpunkt passerer man også den gamle bygrænse mellem Hørsholm og Usserød. Og det var ikke blot en grænse mellem to ejerlav, men derimod mellem to kommuner. Hvad de færreste nu-

Amsterdam Kros facade mod Kongevejen omkring 1904.
Foto: Lokalhistorisk Arkiv, Hørsholm Egns Museum.

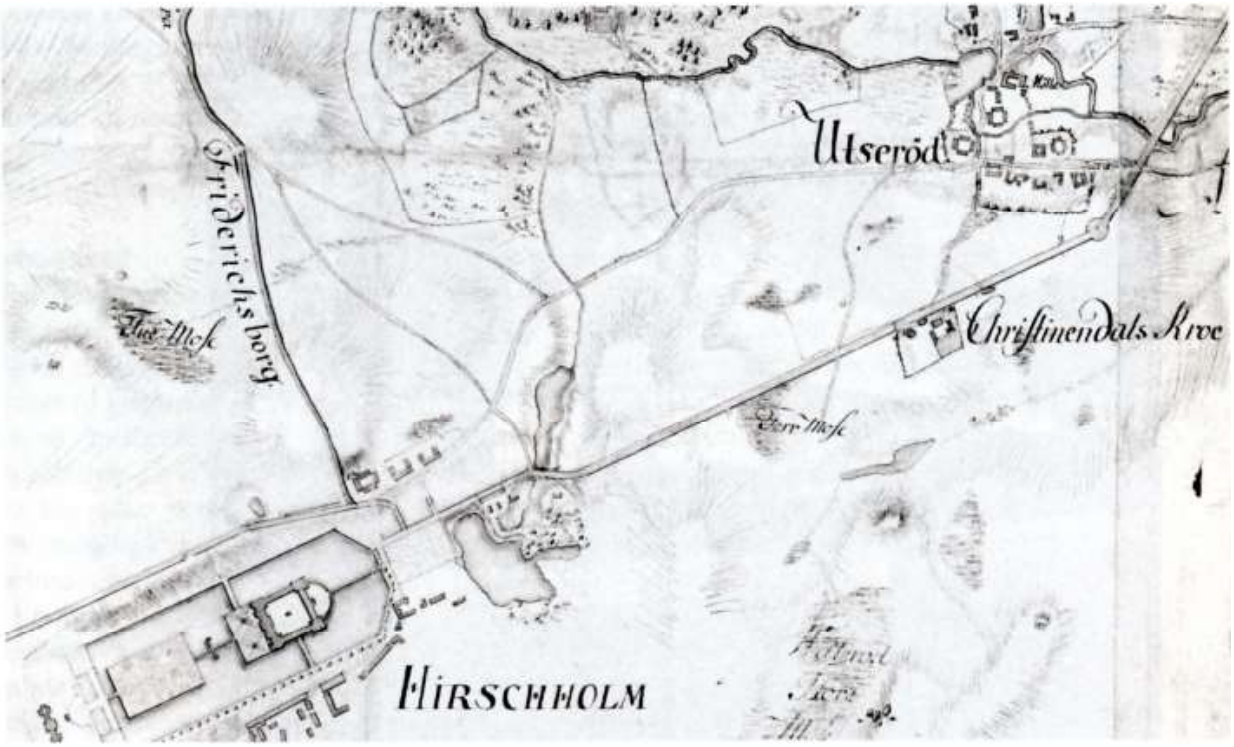
værende beboere i området aner er nemlig, at hele Usserød-området helt ned til Kokkedal Station oprindeligt hørte til Birkerød Kommune – og at det først blev overført til Hørsholm i 1938. Hørsholms nuværende kommunegrænser er endnu nyere – de stammer fra 1970, hvor store dele af Bloustrød Kommune blev lagt ind under Hørsholm.

På turen mod nord passerer man kort efter endnu et indkøbscenter, Kongevejscenteret, som blev opført der hvor den ene af strækningens tre kroer oprindeligt lå. Den første kro her blev opført i 1774 af mølleren i Usserød og kaldtes da for Christinedals Kro. Engang i starten af 1800-tallet fik den af ukendte årsager navnet Amsterdam Kro. Den krobygning, som endnu kan huskes af enkelte, blev dog først opført omkring 1900.

Ved Kongevejens første knæk, ligger Usserød Sygehus, som det rettelig hedder. Måske var navnet ikke fint nok, i al fald kaldes stedet nu Hørsholm Hospital – uagtet at ordet hospital på dansk egentlig kun bruges om store sygehuse i hovedstaden eller i de større købstæder – eller om lukkede institutioner. Usserød Sygehus lå oprindeligt hvor Kongevejen nu går, og stammer helt tilbage fra 1759. Det nuværende sygehus er dog først påbegyndt i 1897 – og siden udvidet adskillige gange.

Så går turen ned ad Doktorbakken, som er en rest af den gamle Kongevej fra før 1780'erne. Doktorbakken er opkaldt efter det store gule hus på hjørnet af Kokkedalsvej, hvor der efter 1794 boede adskillige læger.

En af de smukkest beliggende fabrikker må være Usserød Militære Klædefabrik. Med de hvide bygninger, der spejler sig i mølledammen foran, er det svært at forestille sig, at her arbejdede engang mange hundrede voksne og ligeså mange børn! Det var Usserød Å, som afgjorde fabrikkens oprindelige placering. Det skete i 1791 på det sted hvor fabrikken endnu ligger. Senere opførtes også en fabriksbygning på den an-

Udsnit af det kort, der blev udarbejdet forud for anlægningen af Kongevejen. Strækningen mellem Hirschholm og Usserød eksisterede allerede, da Kongevejen mellem Hirschholm og Fredensborg var taget i brug tidligere. På denne strækning var der allerede oprettet en kro: Christinedals Kro - senere kaldet Amsterdam Kro

den side af Kongevejen, men den forsvandt i 1920'erne. Fabrikkens mange ansatte betød, at Usserød voksede til en hel lille by, med mange arbejderboliger, købmandshandel, bryggeri osv. Fabrikken lukkede i 1981 – og derefter overtog elektronikvirksomheden Søren T. Lyngsø bygningerne.

Brønsholm

Når man passerer den lille Breelte Skov kører man ifølge skiltene ud af Hørsholm og ind i Kokkedal. Begge skiltene er imidlertid forkerte. Man kører ud af Usserød og ind i Brønsholm. Navnet Kokkedal er opstået ved en tilfældighed og er i virkeligheden fuldstændig ulogisk. Det hele skyldtes, at det udvalg der i årene 1903-06 arbejdede for at etablere et billetsalgssted ved Usserød i lokalområdet måtte indsamle i alt 9.000 kr. for at DSB ville anlægge holdepladsen. Da en stor del af pengene var indkommet fra beboere i Mikkelborg valgte man at billetsalgsstedet – og det dertil knyttede posthus – skulle kaldes "Kokkedal", og ikke Usserød, som havde været det mest naturlige, da stationen jo lå i Usserød (i Birkerød Kommune). Kokkedal-navnet blev altså valgt uanset det faktum, at gården Kokkedal jo ligger i nabokommunen (helt nøjagtigt i Vallerød i Hørsholm Kommunen) og at det meste af den bebyggelse, der i dag kaldes Kokkedal er bygget på jorderne fra landsbyerne, Ullerød, Jellerød og Brønsholm.

Det er svært at se Usserød Å i det virvar af bebyggelse og vejomlægninger der er og har været i området syd for Brønsholm, men lige nord for åen deler vejen sig: Til venstre mod Fredensborg, til højre mod Helsingør. Man kan med en vis ret sige, at først her starter Kongevejen til Helsingør. Den gamle landsby Brønsholm er i dag mishandlet til ukendelighed. Stort set al jorden er nu enten bebygget eller anvendt til motorvej. Og selve landsbygaden har man også lukket, således at man skal igen-

Bomhuset i Niverød fotografereti 1960'erne. Foto: Karlebo Lokalhistoriske Arkiv

nem et industrikvarter for at komme ind til byen. Kun købmandshandlen har overlevet ved tilfældighedernes spil.

Niverød

Nu går turen videre nordpå forbi de store udstykninger på Brønsholms jorder – her ligger i hundredvis af huse, hvis beboere tror de bor i Kokkedal, men som altså reelt bor i Brønsholm. Efter bebyggelsen går vejen forbi Vejenbrød og ned i Nivaa dalen, hvor Nivaaen passeres over den flotte Jellebro, der blev bygget i 1787. Endnu ses Christian VII's navnetræk på broens sider. Oppe på bakken kører man ind i Niverød landsby – et område, som mange fejlagtigt tror hedder Nivaa. Igen er det postadressen der forvirrer folk, men Nivaa er egentlig kun et område omkring Gl. Strandvej mens det meste af områdets bebyggelse ligger i Niverød.

Det første hus på højre hånd er det gamle Bomhus – det eneste tilbageværende på strækningen. Huset ligger mærkelig skråt i forhold til vejen og har ikke siden 1857 været anvendt til sit oprindelige formål. På det tidspunkt lykkedes det nemlig at få ophævet den forhadte ordning, der indebar, at alle vejfarende skulle erlægge bompenge ved Usserød, Niverød og Rørtang. Umiddelbart derefter ligger endnu den bygning, der rummede Niverød Kro. Kroen lå oprindelig i Nivaa by, men da trafikken flyttede fra Strandvejen til den nye Kongevej, så flyttede kroen også herop i 1787. Kroen, der i årrække også rummede en købmandshandel, er for længst lukket og omdannet til en børneinstitution.

Dageløkke

Strækningen nord for Niverød er endnu i dag ret øde – her passerer man efter Niverødbebyggelsen enkelte udflyttergårde, hvorefter Kongevejen går op ad bakken til det sted, hvor nu Coloplast har sit hovedkvarter. Før Coloplast lå her Dageløkke (der udtales "daugeløk") Mølle på bakketoppen. Møllen var opført i 1869 – men

stoppede allerede sin virksomhed omkring 1940. Møllegaarden ligger endnu tilbage på østsiden af Kongevejen – den har givet navn til den første vej man møder, hvis man drejer af til højre mod Øverste Torpen "Bakkegaardsvej".

Nybogaard

Efter det såkaldte Humlebækkryds går det atter opad til "Rishøjbakken". Her ligger i dag en tidligere proprietærgård, der er omdannet til golfcenteret "Simons Golf". Gården er imidlertid en af landsbyen Nybos oprindelige gårde. Den flyttede ud til bakken her efter Kongevejens bygning – og blev naturligt kaldt Rishøjgaarden. Senere ændredes navnet til Nybogaard.

En af de mest bemærkelsesværdige ejere af gården var lensgreve Ludvig Holstein-Holsteinborg der senere - i 1870 - blev konseilspræsident (statsminister). Han havde i sine unge dage indledt et tæt bekendtskab med Christine Hansen, den lokale møllers datter ved Holsteinsborg – og bekendtskabet fik følger: en lille pige. Da moderen jo "kun" var møllerdatter, kunne der ikke være tale om giftermål, så i stedet købte lensgreven i 1845 Nybogaard og installerede sin veninde og datteren her. Hun blev nu kaldt gårdbestyrer, og lensgreven må jo have været på besøg for at se hvordan det gik, for året efter var Christine atter gravid. Men igen påtog lensgreven sig faderskabet og holdt både moderen og sognet skadesløst. Senere blev både Christine og lensgreven gift – men ikke med hinanden. Deres fælles børn, blev adopteret af Christines nye mand – og Nybogaard atter solgt.

Toelt

Den næste lille landsby, som Kongevejen passerer, er Toelt. Også her ligger flere gårde spredt ud i landskabet, men den eneste vest for Kongevejen er den såkaldte Thoraasgaard. Den ejedes i starten af 1800-tallet af den engelsk-fødte snedker, John Thomson, hvis navn er særlig knyttet til nordsjællandsk landbrug, fordi han indenfor erhvervet var en betydelig foregangsmand. Han var således blandt de allerførste der anvendte svingploven, men da han selv bekostede gårdens udflytning fra Toelt landsby, kom han i stor gæld. Sønnen overtog gården på tvangsauktion, men alligevel endte John Thomson i gældsfængsel i Esrum i 1826. Under opholdet her fremstillede han i øvrigt plove. Dengang var det sådan indrettet, at det var kreditor, som skulle betale for skyldnerens fængsling. Da kreditoren ikke havde betalt blev John Thomson løsladt. Netop som han passerede kanalbroen i Esrum, mødte han sendebudet med kreditorens penge. Men for sent, Thomson kunne gå hjem som en fri mand!

Kvistgaard

Umiddelbart efter Thoraasgaard, passerer man kommunegrænsen mellem den gamle Asminderød-Grønholt Kommune og den gamle Tikøb Kommune. Jorderne her tilhørte oprindeligt landsbyen Munkegaarde, der imidlertid blev nedlagt som landsby i forbindelse med de store jordreformer i slutningen af 1700-tallet. Landsbyens jorder blev for størstepartens vedkommende lagt ind under Nyrup Landsby – hvis ene gård flyttede ud på den mark, som kaldtes "Qvistens Ager". Gården blev derfor kaldt "Qvistgaard" – og den kom til at give navn til den eneste station på Nordbanen mellem Fredensborg og Helsingør. Da Nordbanen skulle anlægges var der – bortset fra gården – nærmest ingen bebyggelse, men vejnettet omkring stedet var godt, og det var begrundelsen for at placere stationen netop her. Gården Kvistgaard, der for at skelne den fra stationen og byen, senere blev kaldt Kvistgaard Hovedgaard, omdannedes i 1978 til Rudolf Steiner Skole.

Nyrup

Efter på højre side at have passeret proprietærgården Sindshvile, kommer man ad Kongevejen op over Hellegaardsbakken, hvorfra man endnu i dag har en vid udsigt over Øresund. Her lå oprindelig endnu en

Niverød Kro omkring 1970. Foto: Karlebo Lokalhistoriske Arkiv

udflyttergård fra Nyrup, der trods store industribebyggelser, endnu kan fornemmes ved det såkaldte Nyrupkryds. Her lå Nyrup Runding, en rund plads, som skulle markere, at her svingede vejen mod nordøst og gik i en ret linje til Helsingør. Her stødte Kongevejen fra Frederiksborg (Hillerød) til – og de to veje forenes til én.

Hvor der i dag ligger en campingplads og et motel lå indtil 1939 et af Nordsjællands mange teglværker. Det kaldtes fra starten omkring år 1900 for Sindshvile Teglværk, men senere fik det navnet Gurreholm Teglværk. Efter at have ligget uvirksomt under besættelsen, blev det nedrevet i 1946-47.

Nykro

Den sidste bygning før Mørdrupkrydset kaldes endnu i dag for Nykro. Navnet skyldes, at der indtil 1828 var kro på stedet – og at navnet var Ny-kro, skyldtes, at kroen oprindelig havde ligget i selve Nyrup landsby, men at den omkring 1796 flyttede ud til den nye Kongevej, hvor trafikken og kunderne jo var. Imidlertid var der meget uro og ballade på Nykro, og efter gentagne klager over, at bønder og karle kørte derfra med deres hestevogne stærkt berusede, så endte det med at amtet fratog ejeren bevillingen i 1828. Begrebet spirituskørsel er altså ikke kun noget der kendes fra bilismens tidsalder. I mange år efter var der fortsat klager over at stedet blev brugt som smugkro, og endnu i 1860'erne forsøgte nogle nye ejere forgæves at generhverve bevillingen.

Rørtang

Kort før sidevejen, der fører til Rørtang landsby ses på højre hånd den eneste tilbageværende af de originale milepæle langs Kongevejen. Den viser, at der er 5½ mil fra København, og er udført i norsk marmor. De øvrige milepæle langs vejen er enten forsvundet eller skiftet ud til nyere "modeller".

Umiddelbart efter Rørtangvejen ligger høreapparatfirmaet Oticons forskningscenter. Bygningen kaldes Eriksholm, fordi

den person, der lod ejendommen opføre var den helsingoranske købmand Erik Holm. Bygningen rummer i øvrigt flere bygningselementer, der stammer fra det gamle toldkammer i Helsingør.

Umiddelbart før man når den første rundkørsel kan man endnu se rester af den gamle allé til Kjeldsbjerggaarden – en af Rørtangs oprindelige fire gårde. Den blev opført her i 1867 efter at den gamle gård i selve landsbyen var brændt. I mange år boede familien Lindgren her – og både journalisten og forfatteren Malin Lindgren og et barnebarn, Iselin Hermann, har levende beskrevet deres barndom på gården. Desværre er stedet i dag en ruin, fordi de nuværende ejere spekulerer i at lade gården forfalde, i håb om at opnå tilladelse til at bygge nyt på arealet.

Helsingør

Når man passerer den første rundkørsel, passerer man samtidig det gamle skel mellem Tikøb Kommune og Helsingør Købstad. Til højre ses nu det såkaldte Prøvestenscenter, opkaldt efter et mindre landbrug, som imidlertid ikke lå hvor centeret ligger. Den gård, der lå her hed Gl. Mariendal, men den har kun fået opkaldt en vej efter sig.

På den næste bakketop passerer man igen en rundkørsel. Bakken hedder Hestens Bakke – og havde før i tiden samme betydning for Helsingør som Valby Bakke havde for København. Når man kom udenfor bakken, så var man virkelig på landet! Omvendt omtalte Tikøb-beboerne ofte uforstående helsingoranere som folk, der aldrig havde været udenfor Hestens Bakke – altså med den betydning, at de folk kun kendte livet i Helsingør By!

Herefter går det ned ad bakke mod Helsingør By. Lige før man passerer Rønnebær Allé ses nogle vandhuller vest for vejen. Det er gamle lergrave fra den periode hvor Nøjsomhed Teglværk lå her. Det oprettedes i 1853 og ejedes i mange år af familien Brammer – en af Helsingørs kendte købmandsfamilier. Der hvor højhusene på Nordvej og Sydvej nu ligger, lå teglværkets ringovn. I dag er kun direktørvillaen tilbage – nemlig rødstensvillaen på hjørnet af Kongevejen og Rønnebær Allé. Teglværket lukkede omkring 1930.

Lidt længere fremme til venstre ligger Den Internationale Højskole, startet af den initiativrige unge student, Peter Manniche i 1921. Skolen blev indrettet i en tidligere gård, der siden er om- og udbygget mange gange. Stedet eksisterer endnu og tiltrækker hvert år mange studerende fra hele verden.

Så kommer vi ned til krydset, hvor færgetrafikken drejer til højre ad Flynderborgvej. På det venstre hjørne lå indtil for få år siden brødfabrikken "Hollandske Mølle". Som navnet antyder, har her også engang været en hollandsk vindmølle. Den blev opført i 1796 og eksisterede helt frem til midten af 1960'erne. Ejeren af møllen havde ikke længere råd til at vedligeholde møllen og skønt den var et slags vartegn for Helsingør, ville kommunen ikke hjælpe til. Dermed forsvandt den sidste af Helsingørs mange møller. I dag er brødfabrikken lukket og produktionsbygningerne er erstattet med tæt høj boligbyggeri.

Kongevejen ender ved den såkaldte "Svingelport" – en af Helsingørs oprindelige fire porte. Byen havde, for at man kunne opretholde en vis justits, opsat porte ved Kongevejen, Nygade, Lappen og Brostræde. Men den vigtigste årsag til portene var, at man kunne opkræve konsumption eller accise – dvs. en afgift på de varer der passerede ind i byen. Derfor blev der ved Svingelport også opført et kombineret vagt- og konsumptionshus i 1805. I 1850 ophævedes denne specielle skat – men konsumptionshuset lå der helt frem til 1965. Navnet Svingelport anvendes endnu af mange helsingoranere, men officielt er pladsen i dag omdøbt til Simon Spies Plads – opkaldt efter bysbarnet, rejsekongen Simon Spies.

Her starter Stengade – og så er vi i Helsingørs gamle bycentrum – og det er jo en helt anden historie.

Domænesten fra 1600- og 1700-tallet

af Niels-Jørgen Pedersen

Vildtbanesten, der afløste de tidligere vildtbanepæle, til markering af de kongelige jagtbaner kendes fra flere steder i landet. Disse kongelige domænesten har indhuggede årstal fra slutningen af 1700´ årene. I hvor høj grad noget tilsvarende har været anvendt på adeligt eller selvejet gods er ret uklart.

Et af landets mindste godser, Krogerup ved Humlebæk, med tilliggende jorde ud mod Øresund, lå indeklemt i det store nordsjællandske område af krongods. Krogerup godset var ejet af Rostgaard-slægten. Hver gang et nyt stykke jord var brudt op og kommet under plov blev marken indhegnet med et stendige. Som følge af den klemte position midt i krongodset, har man så fundet det tilrådeligt, at anbringe en større sten med indhugget navn og årstal midt i stendiget. Rundt omkring, på det tidligere Rostgaardske gods og strøgods, er bevaret en del af sådanne domænesten med forskellige navne og årstal fra slutningen af 1600-tallet til midten af 1700-tallet. I løbet

En tidlig domænesten placeret i stendiget ved Krogerup. "F:R:G:" står for Frederik Rostgaard og er formodentlig fra 1690'erne. Foto: N-J P

af denne periode udviklede skriften på stenene sig, fra blot et par enkle initialer eller kun et årstal, til i slutningen af perioden, at kunne være en længere tirade på latin. Rostgaarderne havde gennem årene tilegnet sig en del strøgods som for eksempel Nellerupgaard ved Gilleleje, Nekselø og Sejerø ved Sjællands Odde. Disse steder findes også markeringer fra Rostgaardernes tid.

Møder man nogle af disse sten i landskabet kan man dog ikke være sikker på, at de endnu står på deres oprindelige plads. Flere af stenene har stået i vejen ved markudvidelser eller er blevet flyttet af andre årsager. De oprindelige stendiger kan også være fjernet således at kun de beskrevne sten står tilbage. Nogle af stenene har haft det dobbelte formål dels at markere en begivenhed på godset og samtidig markere godset alt efter placering. Omkring tyve markerende sten kendes i dag på det tidligere Rostgaardske domæne.

Spørgsmålet er, kendes en tilsvarende brug af privat domænemarkering andre steder i landet i samme periode. Selv har jeg mødt det nogle få steder i Sydeuropa, men ikke herhjemme. Hvis nogen kan supplerer eller korrigere ovenstående, hører jeg meget gerne fra dem.

Niels-Jørgen Pedersen
Vænget 12
3050 Humlebæk
49 19 42 71
moesrose@mail.dk

Med omhu er denne sten udvalgt og beskrevet. Med L. Krabbes oversættelse fra 1916 lyder teksten: "Denne Mur lod Rostgaard og hans Hustru, født Revenfeldina bygge; deres Borg vil Vorherre selv være. Kristi Aar 1734 deres ægteskabs 32te." Foto: N-J P

Generalforsamling torsdag den 13. marts 2008 kl. 19 i Hillerød

Der indkaldes hermed til ordinær generalforsamling
torsdag den 13. marts 2008 kl. 19 i Kedelhuset
Christiansgade 5 i Hillerød (bag Hillerød Bibliotek)

Dagsorden ifølge lovene:

1. Valg af dirigent.
2. Bestyrelsen forelægger beretning om foreningens virksomhed i det for løbne år.
3. Bestyrelsen forelægger det af revisorerne godkendte årsregnskab til god kendelse.
4. Mulige forslag fra bestyrelsen eller fra samfundets medlemmer.
5. Valg af bestyrelsesmedlemmer for en periode på 2 år. Ulige år vælges mindst 3 - lige år mindst 2 medlemmer. Evt. valg af suppleanter.
6. Valg af 2 revisorer.
7. Fastsættelse af kontingent for det kommende år.
8. Eventuelt.

Forslag, der ønskes behandlet på generalforsamlingen, skal fremsendes skriftligt til bestyrelsen senest 14 dage før generalforsamlingen. Alle beslutninger, med undtagelse af de i § 8 og 9 nævnte, afgøres af generalforsamlingen med simpel majoritet. Over generalforsamlingens forhandlinger føres en protokol

Foreningens love kan ses på www.fahs.dk

Efter generalforsamlingen vil Bjørn Verstege fortælle om de usædvanlige optegnelser han har fundet i Hillerød Kommunes arkiv, og udgivet i bogen "Da tyskerne kom. En kildeudgivelse om den tyske besættelse i Hillerød og Nordsjælland i perioden april til september 1940".

Der serveres kaffe/te og kage..
Mødelokalet er i stueplan og handicapegnet.